

Sekretarz

- podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów
- podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych — Szef Służby Polityczno-Wychowawczej
- podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy, Płac i Spraw Socjalnych
- dyrektor Biura do Spraw Młodzieży w Urzędzie Rady Ministrów.”;

3) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczący Komitetu może również zapraszać do udziału w jego pracach inne osoby, w tym zainteresowanych ministrów, kierowników urzędów centralnych, prezesów centralnych związków spółdzielczych, przedstawicieli związków zawodowych oraz organizacji społecznych, w tym stowarzyszeń, jak również przedstawicieli nauki, kultury i działaczy społeczno-politycznych.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

50

UCHWAŁA Nr 30 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 marca 1986 r.

w sprawie upoważnienia do uregulowania w sposób odbiegający od przepisów Kodeksu cywilnego niektórych warunków umów o wykonanie robót geodezyjnych i kartograficznych.

Na podstawie art. 2 i 384 Kodeksu cywilnego Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Budownictwa, Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej do uregulowania w sposób odbiegający od bezwzględnie obowiązujących przepisów Kodeksu cywilnego warunków zawarcia umowy

o roboty geodezyjne i kartograficzne (art. 72 K.c.) oraz terminów wykonania uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne tych robót (art. 568 § 1 K.c. w związku z art. 638 K.c.).

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

51

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1986 r.

w sprawie ustalania szkód w pojazdach mechanicznych jednostek gospodarki uspołecznionej objętych ubezpieczeniami ustawowymi komunikacyjnymi w ruchu zagranicznym.

Na podstawie § 46 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1985 r. w sprawie ubezpieczeń ustawowych komunikacyjnych (Dz. U. Nr 6, poz. 20) zarządza się, co następuje:

§ 1. W ubezpieczeniu ustawowym komunikacyjnym autocasco przez wyposażenie pojazdu rozumie się sprzęt i urządzenia przewidziane przepisami o ruchu drogowym jako niezbędne do utrzymania i używania pojazdu, a także wyposażenie dodatkowe służące bezpieczeństwu jazdy oraz zabezpieczeniu pojazdu przed kradzieżą.

§ 2. Wartość pojazdu w dniu ustalania odszkodowania odpowiada księgowej wartości początkowej (brutto) pojazdu wraz z wyposażeniem dodatkowym, zaewidencjonowanej w księgach rachunkowych jednostki gospodarki uspołecznionej.

§ 3. Wartość pozostałości pojazdu, to jest nie uszkodzonych części i zespołów, odpowiada wartości tych pozostałości, zaewidencjonowanej w majątku posiadacza pojazdu, lub uzyskanej z tytułu przekazania ich innej jednostce.

§ 4. Koszt naprawy pojazdu dokonywanej przez jednostkę gospodarki uspołecznionej we własnym warsztacie naprawczym ustala się według stawek obowiązujących w danej jednostce.

§ 5. 1. W celu ustalenia wartości części zakwalifikowanej do wymiany, na którą nie ma określonej ceny w złotych, przyjmuje się określoną w złotych cenę części innego pojazdu o zbliżonych parametrach technicznych i eksploatacyjnych, z uwzględnieniem stosunku cen porównywanych pojazdów.

2. Jeżeli cena części zakwalifikowanej do wymiany jest określona w walucie obcej, odszkodowanie w złotych ustala się z uwzględnieniem bieżącego kursu walut obcych w złotych, ustalonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1986 r.

Minister Finansów: w z. W. Bień

52

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA, LEŚNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOSCIOWEJ

z dnia 30 stycznia 1986 r.

w sprawie prowadzenia przykładowego tuczu trzody chlewnej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r.

Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115), § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 kwietnia 1954 r. w

sprawie przekazania Ministrowi Skupu uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu zwierzętami rzeźnymi (Monitor Polski Nr A-37, poz. 509) oraz § 1 zarządzenia nr 65 Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem (Monitor Polski Nr 20, poz. 148) i w związku z § 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1985 r. w sprawie określenia kompetencji niektórych naczelnych i centralnych organów administracji państwowej zastrzeżonych w przepisach szczególnych dla organów zniesionych (Dz. U. Nr 63, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przykładowy tuczu trzody chlewnej mogą prowadzić państwowe, spółdzielcze i społeczne jednostki organizacyjne, zwane dalej „jednostkami”, prowadzące stołówki, zakłady lub punkty gastronomiczne. Jednostki nie mogą zlecać prowadzenia tuczcu innym jednostkom organizacyjnym lub osobom fizycznym.

2. Przykładowy tuczu trzody chlewnej może być prowadzony wyłącznie w oparciu o odpadki pokarmowe i pasze z produkcji własnej oraz pasze ogólnodostępne.

3. O podjęciu tuczcu trzody chlewnej jednostki są obowiązane zawiadomić wojewódzkiego lekarza weterynarii.

§ 2. 1. Jednostki mogą zaopatrywać się w prosięta i warchlaki do tuczcu z dowolnych źródeł.

2. Okres tuczcu trzody chlewnej nie może być krótszy niż 3 miesiące.

3. Jeżeli ilość trzody chlewnej przekracza własne potrzeby jednostki, nadwyżki trzody powinny być sprzedane jednostkom gospodarki uspołecznionej uprawnionym do skupu trzody chlewnej. Jednostce sprzedającej nadwyżki trzody chlewnej przysługują uprawnienia przewidziane dla kontraktujących producentów będących jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 3. 1. Ubój trzody chlewnej z przykładowego tuczcu może być dokonywany wyłącznie w rzeźniach przedsiębiorstw przemysłu mięsnego lub spółdzielni zgrupowanych w „Społem” Centralnym Związku Spółdzielni Spożywców i Centralnym Związku Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

2. Państwowe przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i rolnicze spółdzielnie produkcyjne mogą dokonywać uboju w własnych punktach uboju.

3. Jednostki są obowiązane prowadzić ewidencję mięsa, podrobów i tłuszczu, uzyskanych z uboju trzody chlewnej.

§ 4. 1. Uzyskane mięso, podroby, tłuszcze oraz wyprodukowane z tych surowców przetwory jednostki przeznaczają na zaopatrzenie prowadzonych przez siebie stołówek, zakładów lub punktów gastronomicznych.

2. Nadwyżki mięsa, podrobów i tłuszczu powinny być sprzedane jednostkom wymienionym w § 3 ust. 1.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Rolnictwa, Leśnictwa i Gospodarki
Żywnościowej: S. Zięba

53

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 lutego 1986 r.

w sprawie określenia inwestycji podejmowanych w celu ochrony zdrowia, od których przedsiębiorstwa państwowe nie wplacają kaucji.

Na podstawie art. 13 ust. 2 pkt 1 lit. a) ustawy budżetowej na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. (Dz. U. Nr 58, poz. 295) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się następujący zakres inwestycji podejmowanych w celu ochrony zdrowia, a polegających na budownictwie obejmującym budynki, których podjęcie zwolnione jest od wplacenia kaucji:

- 1) inwestycje przedsiębiorstw zaopatrzenia farmaceutycznego „Cefarm”, przedsiębiorstw zaopatrzenia lecznictwa „Cezal”, wytwórni surowic i szczepionek „Biomed”, zakładów sprzętu ortopedycznego i państwowych przedsiębiorstw uzdrowiskowych, nadzorowanych przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej,
- 2) inwestycje przedsiębiorstw państwowych, nadzorowanych przez inne organy administracji państwowej, zaliczone według nomenklatury Głównego Urzędu Statystycznego do działu „ochrona zdrowia i opieka społeczna”, obejmujące budownictwo szpitalne oraz budowę:

- a) sanatoriów i zakładów przyrodoleczniczych,
- b) przychodni i poradni zdrowia,
- c) ośrodków zdrowia,
- d) domów pomocy społecznej,
- e) aptek,

3) inwestycje przedsiębiorstw przemysłu sprzętów i aparatury medycznej oraz przedsiębiorstw przemysłu farmaceutycznego i artykułów sanitarnych nadzorowanych przez inne organy administracji państwowej.

2. Kaucje wplacone od inwestycji określonych w ust. 1, podjętych przed dniem wejścia w życie zarządzenia, podlegają zwrotowi.

§ 2. Przepisy § 1 stosuje się odpowiednio do inwestycji jednostek organizacyjnych, o których mowa w art. 13 ust. 14 ustawy budżetowej na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. (Dz. U. Nr 58, poz. 295).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: M. Cybulko

Redakcja: Urząd Rady Ministrów - Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Po-wska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3

Zam. 0240-1300-86.

Cena 8,00 zł